

MAY/JUNE 2008

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXXIII, No. 5-6

HOLY PENTECOST

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Asking God "Why?"</i> , Rev. Hieromonk Calinic (Berger)	3
<i>Convocation – The 76th Annual Episcopate Congress</i>	4
<i>76th Congress Schedule of Events and Accommodations</i>	5
<i>Why We Kneel Before God</i> , Fr. Richard Demetrius Andrews	6
<i>The Feast of Pentecost</i> , Cornelia Merchant	7, 13, 14
<i>The Laundry . . . and Theology</i> , Psa. Nicole Mitescu	8
<i>Financial Report</i>	8, 9
<i>Have You Been Expelled?</i> , Rev. Fr. David Subu	9
<i>Smart Marriage V. Staying Focused</i> , Fr. George Morelli	10-11
<i>Eucharistic Gestures</i> , Fr. John Breck	12, 15
<i>St. Nicholas Summer Camp 2008</i>	13
<i>Camp Vatra 2008</i>	13
<i>Children Learn About Resurrection</i> , V. Rev. Fr. Remus Grama	14
<i>Merrillville, Indiana Church Youth Decide to Support a Mission Priest for One Year</i>	15
<i>Solia Financial Report</i>	16
<i>William R Stanitz / AROY Scholarship</i>	16

Romanian Section

<i>Convocarea și Programul Congresului Episcopiei</i>	17
<i>Duminica Ortodoxiei în America</i>	18
<i>"Cuvânt de suflet" — recenzie</i> , Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu	19, 24
<i>Sfânta Treime</i> , Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu	20-21
<i>Drumețind către Emaus</i> , de Pr. Dumitru Ichim	21
<i>Schimbări în rândul clerului</i>	21
<i>Educarea creștină a familiei, luna Mai</i>	22, 24
<i>Educarea creștină a familiei, luna Iunie</i>	23-24

CLERGY CHANGES

DUMITRESCU, Rev Fr Viorel, who was deposed from the priesthood, was reinstated to the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Orthodox Church in America on May 15, 2008, by the Holy Synod of Bishops after they resolved that the deposition on October 20, 1999 of Priest Viorel Dumitrascu be lifted immediately. He is restored to the active exercise of the Holy Priesthood and is placed under the omophor of Archbishop NATHANIEL of Detroit and the Romanian Episcopate for further assignment.

MACARIE, Rev Fr Alin Stefan, who was under suspension, was permanently deposed from all sacred functions of the priesthood by the Holy Synod of Bishops on May 15, 2008, and has been removed from the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Orthodox Church in America. The Holy Synod took this action with great sadness and with the assurance of its prayers on behalf of Alin Stefan Macarie.

(PEICU), Hieromonk Nicolae, who was under suspension, was permanently deposed from all sacred functions of the priesthood by the Holy Synod of Bishops on May 15, 2008, and has been removed from the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Orthodox Church in America. The Holy Synod took this action with great sadness and with the assurance of its prayers on behalf of Monk Nicolae (Peciu).

MOVING?

Send your old and new addresses to:
SOLIA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: addresses@roea.org

ASKING GOD "WHY?"

by
Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

Should we ask God "why?" when difficulties, disappointments and temptations occur in our lives?

The answer to this question is two-fold: on the one hand, there is no time when we should not reveal to God what is in our hearts. Our hearts and our thoughts have to be made open to God; there must be a constant dialogue with Him regarding absolutely everything that has occurred and is occurring in our lives. Only in such a manner can our thoughts and feelings be purified, redeemed, and corrected. Therefore, posing this question to God cannot be entirely off the table.

On the other hand, Jesus did not ask God "why?" when His Cross was presented to Him in the garden of Gethsemane. He did not say, "Father, why have you given Me this cup?" Instead, Jesus submitted Himself to the will of His Father and prayed for strength. "O my Father, if it be possible, let this cup pass from me; nevertheless not as I will, but as you will" (Lk 22:42, Mt 26:39). When Jesus offered this prayer, immediately "there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him" (Lk 22:43).

This is a lesson for us, and a truth of the spiritual life: we may ask God "why?" but God may not always answer that question right away. Sometimes He may not answer it for years, or even a lifetime. However, when we submit ourselves to God's will and pray for strength, He answers immediately. There is no delay in God's assistance for those who have voluntarily taken up the crosses that He has sent to them. This is because God intends to give us the Resurrection; but without the Cross, there is no Resurrection.

More than this: asking "why?" can easily become a temptation, a tool of the devil to drag us down, make us look constantly backward and remain mentally in the past, dwelling on things that cannot be changed. Not only will this sap the conscientious Christian of all his or her energy, it will drain any hope or joy out of life. A person must be careful: thinking about things that cannot be changed can be like sitting in quicksand. In this case, asking "why?" is like a tree which is known by its fruit: this type of asking "why?" gives no fruit. On the contrary.

When in the midst of our own Gethsemane – those periods of real trial in life – asking "why?" may also have the tendency of magnifying our natural human anxiety into a false fear, a fear akin to horror. This again is because our "why?" may not have an immediate answer. A question without an answer is left

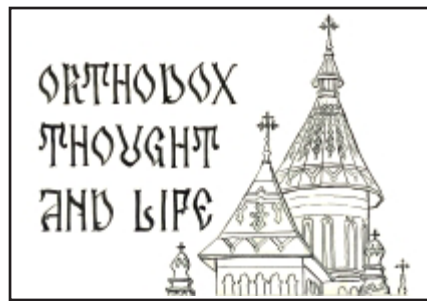
shrouded in ambiguity. As always, ambiguity can be manipulated.

Praying for strength absolutely removes false fear, by the power of God. It side-steps a question which might take God a bit of time to answer – not because He is unable to answer it, but perhaps because we would not understand the answer in present circumstances. Praying for strength will not remove human anxiety, nor should we expect it to: it did not remove Jesus' anxiety either. Even after the angel appeared to Him, He was yet in "agony" so much so that "his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground" (Lk 22:44). Such is human nature. Therefore, we should not expect that "strength" means the total removal of what makes us human, and all the feelings and thoughts that go with our humanity. However, praying for strength gives a person the ability to transcend his anxiety, not to be dominated or controlled by it; to acknowledge it, and

yet move freely beyond it and fulfill the will of God presented to us. Such did our Lord Jesus Christ, and we too are called to do the same. Again, this comes from the power of God – we should not expect to be able to do this without Him.

Jesus felt abandoned on the Cross. Except for His Mother and few others, all His friends, disciples, and even the multitudes of people whom He had healed, raised from the dead, forgiven and taught – all were gone in His moments on the Cross. Last of all, He felt abandoned by God: "My God, my God, why have you forsaken Me?" (Mk 27:46). But God did not abandon Jesus. Neither does He abandon us. The Cross is a mystery, and remains such. The Fathers of the Church never attempted to formulate an exhaustive answer to the "why?" of the Cross. The attempts of the Western Christian theologians have not been successful. For the Holy Fathers of the Orthodox Church, the more important focus was on the fulfillment of obedience to God, and the reality of the Resurrection, which confirmed who Jesus is, and the path that God has laid out in His infinite wisdom for the healing and restoration of mankind.

This path is presented to each and every one of us, without exception. It is up to each one of us to accept it. In this acceptance, the more important dialogue with God is not the questioning of "why?" but rather a humble submission and praying "Lord, give me strength." This is the way of Christ, and the way of Christians. And its end is Resurrection from the dead.

CONVOCAATION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws of
The Romanian Orthodox Episcopate of America, we hereby call into session

THE 76TH ANNUAL EPISCOPATE CONGRESS

Friday July 4 through Sunday July 6, 2008

at

Vatra Românească – Grass Lake, Michigan

The Congress will be in session starting
Friday July 4, 10:30 am Eastern Daylight Savings Time

*The Agenda, as will be presented in the **Annual Report to the Episcopate Congress 2008** will include:*

Reading/Approval of the 75th Annual Episcopate Congress Minutes; Official Reports to the Congress;
Reports from the Episcopate Auxiliaries; New Business as submitted by the Episcopate Council

As per Article III, Section 1, The Episcopate Congress shall be composed of:

- The Bishop
- The Auxiliary Bishop(s)
- The Vicar
- The Parish Priest and Assistant Priest(s)
- Two Lay Delegates elected by each Parish Assembly for Congress 2007-2008
- Two delegates from each Auxiliary organization of the Episcopate
- Priests under the jurisdiction of the Episcopate not having parishes, deacons, abbots, abbesses, if accredited by the Episcopate Council
- Members of the Episcopate Council in office, including Auxiliary Presidents ex-officio

Should the duly-elected lay delegates be unable to attend, their alternates will represent the parish. No addition, substitution or ad hoc delegation will be recognized by the credentials committee.

+ NATHANIEL

Archbishop of Detroit and The Romanian Orthodox Episcopate of America

THE 76TH CONGRESS OF THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

Vatra Românească / July 3-6, 2008

HOTELS

HOLIDAY INN EXPRESS

1540 Commerce Park Dr, Chelsea MI 48118
(734) 433.1600

Rate: **\$99.99** (singles/doubles)

Deadline: **June 3**

Features: Indoor pool, breakfast, fitness room,
nearby restaurants & shopping, high speed internet

CHELSEA COMFORT INN & VILLAGE CONFERENCE CTR

1645 Commerce Park Dr, Chelsea MI 48118
(877) 686-6350

Rate: **\$98.00** (singles/doubles)

Deadline: **June 3**

Features: Nearby restaurants & shopping, high
speed internet

BAYMONT INN

2035 Holiday Inn Dr, Jackson MI 49202
(517) 789.6000

Rate: **\$75.00** (singles/doubles)

Deadline: **June 3**

Features: Breakfast, nearby restaurants

COUNTRY HEARTH INN

1111 Boardman Rd, Jackson MI 49202
(517) 783.6404

Rate: **\$67.00** (standard) **\$57.00** (economy)

Deadline: **June 23**

Features: Breakfast, nearby restaurants & shopping

SCHEDULE OF EVENTS

Thursday, July 3

- 10:00 am Clergy Conference
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Clergy Conference Reconvenes
- 5:00 pm Great Vespers & Sermons
- 6:00 pm Supper
- 7:00 pm Episcopate Council Meeting

Friday, July 4

- 8:30 am Registration
- 10:30 am Invocation to the Holy Spirit
76th Episcopate Congress Convenes
- 12:00 noon Te Deum for United States Independence Day
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Congress Reconvenes — Session II
- 5:00 pm Vespers & Sermons
- 6:30 pm Supper & Bishop Policarp Anniversary Program

Saturday, July 5

- 9:30 am Congress Reconvenes — Session III
- 12 noon Memorial Service & Blessing of the Graves
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Congress Reconvenes — Session IV
- 5:00 pm Great Vespers & Sermons
- 6:30 pm Supper & Orchestra

Sunday, July 6

- 8:00 am Matins
- 9:30 am Procession of the Hierarchs & Clergy
- 10:00 am Hierarchal Divine Liturgy
Congress Banquet & Closing Program

HOTEL

Remember, you must mention you are with "the ROEA Group" when making your reservation in order to receive the special discounted price.

We **strongly** urge you to reserve your rooms before the deadline indicated for each hotel. Availability & rate not guaranteed after deadline.

CAR RENTAL

For more information, or to make your reservations today, call **AVIS Rent A Car** at 1(800)331.1600, or visit their website at www.avis.com.

You must give them the ROEA Avis Worldwide Discount (AWD) Code # **J867318** to receive the discounted rates.

(Please note: We are unable to host lodging or camping on the Vatra grounds.)

WHY WE KNEEL BEFORE GOD

by Fr. Richard Demetrius Andrews

Editor's note: This article was written for Pentecost day, May 27, 2007, and was originally published by OrthodoxyToday.org on June 13, 2007.

Orthodox Christians have a particular way of expressing our submission and obedience to God. We do this in a small way by bowing our heads. Repeatedly throughout our worship, we hear the priest or deacon say, "Let us bow our heads to the Lord." This petition occurs right before a prayer in which we usually ask for something. We ask for things from God because we realize: 1) that we are powerless to obtain them and, 2) God has the power to grant them. Bowing our heads is a physical way of expressing our words and emphasizing that we don't necessarily deserve what we ask for. Bowing expresses our humility before God and says in effect: "God, you are greater than me. I need you."

We also express our submission and obedience to God by bending our knees or kneeling. At every Divine Liturgy, during the Small Entrance of the Gospel, we sing: "Come let us bow down to Christ and worship Him the Son of God ...". It comes directly from Psalm 95:6-7: "Oh come let us worship and bow down; Let us kneel before the Lord our Maker. For He is our God, and we are the people of His pasture and the sheep of His Hand." The words we use in the Greek are *proskyneisomen* which means "worship," and *prospesomen*, which literally means "to fall down".

At the end of the Divine Liturgy today, we will pray a portion of the Kneeling Vespers of Pentecost. Before each Kneeling Prayer, the priest or deacon will say, "On bended knee let us pray to the Lord." What will we be asking from God in these prayers?

The First Kneeling Prayer acknowledges that Jesus Christ knelt when praying to His Father in the Garden of Gethsemane (Luke 22:41). We ask God to 1) hear us; 2) accept us; 3) forget our sins; 4) purge our sinful thoughts; 5) make us worthy to return to Him; 6) visit us; 7) free us from the devil; 8) make our lives secure in His holy and sacred laws; 9) entrust us to a guardian angel; 10) gather us into His Kingdom; 11) grant us forgiveness; and 12) cleanse us by the Holy Spirit.

In the Second Kneeling Prayer, we ask God to: 1) teach us how to pray and what to pray for; 2) govern our life, 3) make known the way we should walk; 4) grant us wisdom; 5) renew our spirit, 6) make our mind firm; 7) not to be fooled by worldly delights; 8) to desire enjoyment of future and heavenly treasures; 9) grant mercy; 10) make us holy; 11) extend a helping hand to us; and 12) accept our prayer.

The Third Kneeling Prayer, interestingly, is for our departed loved ones, in which we ask God to: 1) give rest to their souls; 2) place their names in the book of

life; and 3) forgive their sins. No doubt this final prayer is also for us as we anticipate the time when we will leave this earthly life and join our departed loved ones.

Kneeling down in worship in church and reciting the prayers are only two of the three components in being submissive, obedient and humble before God. The third element is the actions of our life once we walk up into the social hall and out the doors back to our homes and daily life.

How will God hear us if we never talk to Him in prayer each day? He cannot accept us if we do not come to Him. He cannot forget our sins if we keep committing the same ones over and over again. God cannot purge our sinful thoughts if we keep holding on to them. He cannot make our lives secure if we keep ignoring His sacred and holy commandments. He cannot forgive us if we do not forgive others.

God can cleanse us if we bathe in the Sacrament of Holy Confession. He can teach us how to pray and what to pray for if we regularly practice prayer. He can grant wisdom, renew our spirit and make our mind firm if we read daily from His required textbook - the Holy Bible. God extends His helping hand to us all the time, but we must make an effort to stretch out our hand to Him.

Fr. Richard Demetrius Andrews is the pastor of St. George Greek Orthodox Church in St. Paul, Minnesota. Fr. Andrews is the past president of Minnesota Eastern Orthodox Christian Clergy Association (MEOCCA), and a volunteer chaplain with the St. Paul Police Department.

THE FEAST OF PENTECOST

“When the Day of Pentecost had come, they were all together in one place. And suddenly, a sound came from heaven like the rush of a mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. And there appeared to them tongues as of fire, distributed and resting on each one of them. And they were all filled with the Holy Spirit and began to speak in other tongues, as the Spirit gave them utterance” (Acts 2:1-4).

In His farewell discourses to His disciples, the Lord Jesus told them, *“I will pray the Father, and He will give you another Comforter, to be with you forever, even the Spirit of Truth, Whom the world cannot receive, because it neither sees Him nor knows Him; you know Him, for He dwells with you, and will be in you.... The Comforter, the Holy Spirit, Whom the Father will send in My name, He will teach you all things...”* (John 14:16-17, 26). These words of the Lord were fulfilled on the fiftieth day after the Passover (Pascha) when the Seal of the Holy Spirit was seen on the Apostles in the form of fiery tongues, just as, in Holy Chrismation, we receive the Seal of the Holy Spirit in the form of the Holy Chrism.

A special characteristic of this day is the singing of the prayer to the Holy Spirit:

Heavenly King, the Comforter, the Spirit of Truth, who are present everywhere and fulfilling all things; Treasury of Blessings and Source of Life: come abide in us, cleanse us of all stain and save our souls, O Good One.

In addition, seven Kneeling Prayers are read by the Priest during the Vespers which immediately follows the Divine Liturgy of that day, while everyone is on bended knees, thus reinstating the act of kneeling for weekday services which had been interrupted since Holy Pascha.

On Pentecost, Christians celebrate the Feast of the Descent of the Holy Spirit. On this day, the Holy Orthodox Church celebrates her birth, because the Church was established on that very day, in 33 AD. We rejoice in our unbroken history from then to this moment.

Our parish church, The Descent of the Holy Ghost (Spirit), does not only celebrate the “Gift of the Holy Spirit” on Pentecost, but also our Patronal Feast day. How wonderful to have the Holy Spirit as the name of our church.

The Christian Feast of Pentecost happens to fall on the Jewish Festival of Weeks called Shavuot (Greek - *pentekoste hemera*, meaning “fiftieth day,”). Loving to research the origin of words, I began digging into the meanings of words like “Pentecost” and “Shavuot”. I discovered that it is not a coincidence that this miraculous Feast of ours, Pentecost, coincides with the Jewish Shavuot. While searching for information and answers, it became more clear to me that as Orthodox Christians, our faith is also rooted in the richness of

Jewish traditions; after all, Jesus Christ was a Jew.

To understand the significance of the relationship between Pentecost and Shavuot, we must first begin with some background information. In the New Testament, we learn that the earliest Christians were Jewish converts. These Christians ministered to the Jewish communities to preach the Good News, convert and baptize. Even today, there are small communities of Jewish Christians – Messianic Jews – who keep the Jewish traditions but at the same time acknowledge Jesus Christ as the Messiah, known as “Jeshua” (Aramaic for “Jesus”). The Jewish feasts and traditions that surround Pascha and Pentecost in the time following Jesus’ Resurrection are important in revealing the deeper meaning of our own Holy Tradition and Feast of Pentecost.

On the second day of the Jewish Passover, an omer (meaning “unit of measure”) of the first fruits of barley was cut down and brought to the temple as an offering. According to the Torah (Leviticus 23:15), God commanded that the Jews must count the days from Passover to Shavuot (Festival of Weeks: seven weeks or seven Sabbaths - the first day of Passover plus the 7 weeks (49 days) equals 50 days).

You shall count for yourselves — from the day after the Sabbath, from the day when you bring the sheaf [omer] of the waving — seven Sabbaths, they shall be complete. Until the day after the seventh Sabbath you shall count, fifty days... (Leviticus 23:15-16).

You shall count for yourselves seven weeks; from when the sickle is first put to the standing crop shall you begin counting seven weeks. Then you will observe the Feast of Weeks [Shavuot] for the Lord, your God” (Deuteronomy 16:9-10).

Shavuot is a two-fold celebration: first, it celebrates the first fruits brought to the Temple; and secondly, it commemorates Moses’ receiving of the Ten Commandments. The parallel we can draw here is that just as the first fruits were brought to the temple as a sacrifice, Jesus was offered as a living sacrifice; just as Moses was given the Law - the spiritual and written word of the God of the Old Testament - we were given God clothed in flesh – the living Word of the Triune God of the New Testament.

Unlike the Messianic Jewish community, we Orthodox Christians read the Old Testament not simply to live by the old Mosaic laws, but rather for gleanings of what is to come and the fulfillment of the Old Testament laws and prophecies. Therefore, the Torah (the first five books of the Old Testament – in Greek “Pentateuch”) and the Mosaic laws were given to the Jews to prepare them for the time when these prophecies would be fulfilled. According to Jewish tradition:

Cont. on page 13

THE LAUNDRY ... AND THEOLOGY

by
Psa. Nicole Mitescu

I was looking at my list of chores and errands the other day, and noticed that the two big items were my theological studies (a new activity) and the laundry (a definitely neglected chore). One of my long-term goals has always been to learn more about Orthodoxy, so I enrolled in a three-year theology program through the Antiochian Archdiocese. The requirements are to read the textbooks for each course and write the final exam essays at the end of each semester. It sounds simple enough – but the problem is that there are no classes to attend, so you must create your own schedule and do all the readings on your own.

The other item on my list, the load of dirty clothes, seemed at the opposite end of the spectrum from theology. While I love reading the theology, doing the laundry is among the least favorite of my tasks. It piles up on you, needs sorting and pre-cleaning, then you toss it from the washing machine into the dryer, then fold, iron, and put it away.

But as I now think about it, that's not so different from what I'm doing with the theology – sorting out the piles of course work, saying a quick prayer asking for help to understand what I'm reading, then taking notes, printing them out and putting them in the binder with my other notes. Hopefully, at the end of the day, both the theology and the laundry are put away in better shape than when they started out.

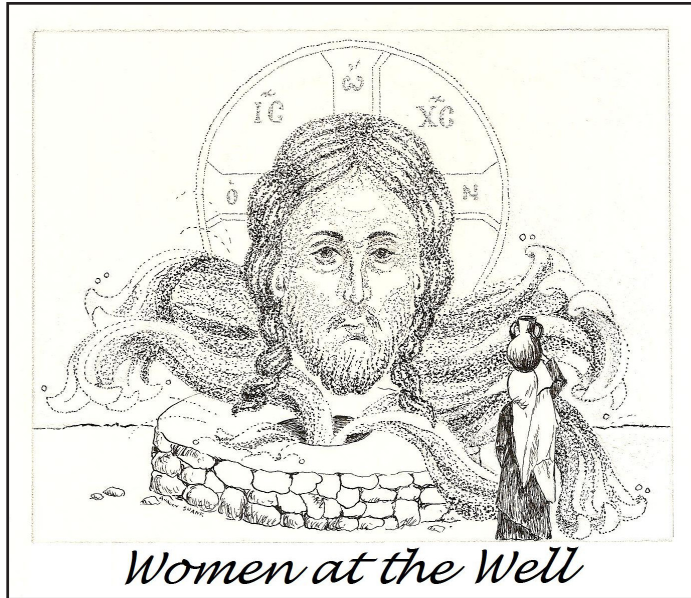
Both activities require time. Finding time to do the laundry is a pretty obvious necessity. Finding time for prayers and reading sounds like an obvious necessity too, but it takes me a little more thought and effort. I try to read and pray every morning before the household activities take over the day, and I try to always have a book with me throughout my daily activities – oil changes are a great time to get in a little reading, doctor's and dentist's offices are ideal, any place I can sit for a bit and have a little quiet time. I find that even a few minutes of reading when I catch a thought, a prayer, a hymn, makes my whole day go better.

Friends can be a big help as well. I visit a friend on most days, and we try to read a psalm each day. Then on Friday evenings, we often have a church group

over to practice the music and learn a bit more about our services, and the learning and sharing there is very helpful to me too. Much has been said about the advantages of a “study-buddy” in school; the same holds true for learning about the faith.

Why do I do the laundry? Because it has to be done

on a regular basis or else we'll have no clothes to wear. Doing what is urgent, however, is not the same as making time for what is important. The latter takes conscious effort, because it is solely up to us. Why am I trying to learn more about Orthodoxy? Because I simply love it, and if I neglect my spiritual life, it too will become like undone laundry. Learning about Orthodoxy is one of the most exciting and enriching parts of life – but only if we make time for it.

Women at the Well

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Rev Fr & Psa Andrew Lesko, Redlands, CA	\$600.00
Marina Ficken, McLean, VA	\$200.00
Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts, MI	\$50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH	\$50.00
Dumitru Stan, Burlington, ON	\$50.00
Florence Brott, Austintown, OH	\$25.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$25.00
Nick Preda, Bradenton, FL	\$25.00
Helen Popa, Monaca, PA	\$20.00

EPISCOPATE ASSESSMENT (DUES)

St George Cathedral, Regina, SK	\$9,780.00
St Mary Cathedral, Cleveland, OH (2009)	\$7,000.00
Annunciation, Montreal, QC	\$6,480.00
St Nicholas, Troy, MI	\$4,160.00
Holy Ascension Mission, Montreal, QC (2007)	\$2,235.00
St John, Woonsocket, RI	\$1,000.00
St Paraschiva, Phoenix, AZ	\$630.00
Holy Cross, Hermitage, PA (2009)	\$500.00

MEMORIAM

Elena Encinas, Fort Smith, AR	\$300.00
(IMO Angelica Chirani)	

Cont. on page 9

HAVE YOU BEEN EXPELLED?

By Rev. Fr. David Subu

A few weeks ago, I indulged myself with a night out at the movies to see Ben Stein's *Expelled: No Intelligence Allowed*. This movie has made some waves, and I found it artfully done and very engaging. At the same time, I have some serious disappointments that have increasingly eroded my confidence in the film, though I recommend everyone see it and consider thoughtfully its concerns. The premise of the film is that there exists within the scientific establishment a strong bias against any criticism against Darwin's Theory of Evolution, and that any who dare challenge the theory and thus the establishment will be persecuted professionally, lose jobs, be labeled as fundamentalists, etc. This is especially true for advocates of Intelligent Design (ID for short), which holds that the scientific evidence points them to conclude that life developed not by a *random* evolution but by a purposeful, intelligent designer. The movie then goes on to discuss the danger of an unquestioning obedience to scientists who are both fallible and limited in their ability to know all.

Now, I have no doubt that there is a certain bias against a belief in God within the scientific community, because statistically speaking, atheists in the scientific community generally outnumber the theists, or believers in God (typically 40% of scientists polled, which is half of the rest of society in which believers number over 80%). Why? Scientists generally approach the evidence using what is called *methodological naturalism*, which is to say, only that which can be observed and tested can be subject to scientific inquiry. But it is an easy leap which clearly many scientists have made to what is called *metaphysical naturalism*, or the philosophical belief that only that which is observable, testable, and subject to scientific inquiry is *real*. Thus, since God is not observable or testable using the scientific method, He cannot exist. This is actually no longer science but a theology, or at least philosophy with theological implications.

One of the most powerful scenes of the film is in an interview in which a scientist describes his own loss of faith in God when taught about evolution and his gradual acceptance of a completely nihilistic point of view, i.e. that life is absolutely meaningless, there is no God, and when we die, we are gone forever. His experience is not isolated, and perhaps explains why there is so much resistance to the teaching of evolution in spite of the evidence supporting it. The prob-

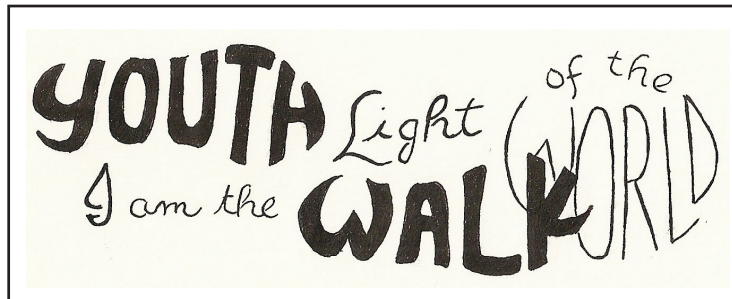
lem comes when scientists enter into teaching theology—the issue of meaning, purpose, and spirit—instead of sticking strictly to science.

The moral danger of this slide into atheistic naturalism is another strong point of the film. Stein explores the connections between Darwinism and the rise of human evils such as Nazism and Eugenics (the idea of human breeding and applying selective sterilization and abortion to “unwanted” groups of people). Once life loses its dignity as created by a loving God, it is easily expended and abused by those who see the

world as a heartless machine in which survival of the fittest is the only law. Even the infamous atheist Richard Dawkins has the sense to see the danger in a world governed by natural selection alone.

The problem of the film however, comes not

by its insights into human evil but in its very premise. Instead of just showing the danger of atheistic materialism or metaphysical naturalism, the film sets up a split between evolutionary biology and faith. There are clearly many scientists who accept evolution as the mechanism by which God directed the creation of life as we now have it. Among them is Francis Collins, director of the human genome project, who believes his research supports his faith in God, and has written about it publicly (*The Language of God*). In the next issue, we will look at the relationship of evolution, science, and faith, and consider if there really exists a great divide between them.

FINANCIAL REPORT *Cont. from page 8*

Dr Ioan Cheregi, Skokie, IL	\$300.00
(IMO Anca Cheregi)	
Doina Speriosu, Jamaica Estate, NY	\$100.00
(IMO Simion Speriosu)	
Ielita Daba, Oak Park, MI	\$25.00
(IMO Dr Cornel Giurea)	

GENERAL DONATIONS

St Elias, Ellwood City, PA	
(Episcopate Sunday)	\$100.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$50.00
Sophie Votta, Warren, MI	\$40.00
United Way of Central New Mexico,	
Albuquerque, NM	\$39.98
Anna Serbu, Plainwell, MI	\$25.00
Erna Harrington, Shelby Twp, MI	\$10.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St Elias, Ellwood City, PA	\$100.00
----------------------------------	----------

SMART MARRIAGE V. STAYING FOCUSED

By Fr. George Morelli

A Guideline for Communication, Negotiation and Collaboration

Communication, negotiation, and collaboration are essential tools that contribute to a stable marriage. They are also complex topics that take more than one essay to discuss. In a previous article, I approached the discussion by contrasting the effective employment of these tools against the harshness that results in their absence. Quoting St. John of the Ladder, "Worse however, is to give way to harsh words which reveal the upheaval in one's soul", I explained how "rough speech and harsh gestures" drive the splinter of contention even deeper (Morelli, 2007). One simple tool that can avoid contention and harsh feelings is the *Preference-Scale* that introduces a practical way that couples can communicate and negotiate (Morelli, 2007b).

In this article, I will introduce a *cognitive guideline* or in layman terms a *way of thinking*, that can also improve communication. Several years ago, I counseled a couple that was unhappy, particularly the wife who initiated the counseling. She described the source of the unhappiness in her marriage as her "husband's obsession with golf." She indicated that he played golf every chance he got and that when he got home he was so tired he had no energy for anything else. She "hated" his golf friends and blamed them for her husband's "obsession."

The husband told a different story. He loved golf and saw nothing wrong with the game and reported that his golf friends were good and decent people. Interestingly, he communicated by innuendo that as husband and father he could be involved in activities "much worse" than golf such as engaging in marital infidelity, frequenting nude bars, gambling, etc. He perceived himself as hard working and enjoyed the relaxation golfing gave him. He loved his wife and family and provided for them. He was tired of the complaints and asked me, "What was wrong with the game"?

It became clear almost immediately that golf was not the problem. So I asked his wife, "If your husband was not playing golf or resting, what would you want him to do or say? She responded that she wanted him to spend several hours a weekend doing shared activities they both liked such as going to a movie, concert, shopping, the shore, or hiking a mountain trail. I asked the husband if he liked those activities. He did. The problem was that because they never planned anything in advance, he took the initiative to do what he loved the most: golfing. In fact, he noted that if his wife wanted to do those things and they could plan them out, he would gladly go.

On the surface, the resolution appeared straightforward because no nefarious motives, no agenda, corrupted the relationship between the couple. I approached the issue in terms where each spouse tried to understand the view of the other. Once the wife understood that her husband needed relaxation, and the husband understood that his wife wanted to spend more time with him, a compromise was easily reached. Each received a behavioral practice-homework assignment (Morelli, 2006a,b,c). She would communicate to him what activity she would like him to do that specified the day, time, and approximate duration of the activity. He, in turn, would acknowledge the request, agree to it, and participate in the activity.

What seems easy on paper however, is usually harder in practice. Problems arose with the assignment that required some fine-tuning. For example, the wife would wait until the free day to plan an activity. Golf, however, required a two or three day lead-time to reserve a spot on the course. Since the decision about the shared activity was delayed, the husband would go ahead and schedule the tee time. Meanwhile, the wife grew more frustrated, thereby starting the cycle of harshness and recrimination all over again.

Refining the behavioral practice-homework assignment

How did we fine-tune the assignment? The couple decided that a period of time would be left open every Saturday afternoon. The husband agreed not to schedule anything, not even golf. The wife agreed not to discuss golf or disparage her husband's golfing partners. Both would do something together in the allotted time. It proved to be a workable compromise. The husband scheduled his golf game earlier in the day, and the wife knew that they would be able to do something together later on.

Within weeks, this negotiated strategy worked. At first the couple checked in with me by telephone regarding their plans. Soon they planned and executed their activities on their own. The problem was solved.

Unfortunately, not all problems are this straightforward. Since this couple had good marital satisfaction to begin with, solving the problem was relatively easy. Golf seemed to be the only major point of contention. Nevertheless, an important principle was revealed that affects many marriages: often the apparent problem only masks the real problem. Even in this good marriage, golf was derailing their relationship, but focusing on golf would never heal it. What was needed was the targeting of their real problem, in this case the

husband's need for relaxation and the wife's need to be with her husband. Once the real problem emerged, collaboration and negotiation provided the solution, and thus the healing.

In many marriages, the targets of this type of *misfocus* include friends, family, work, recreational activities, even church. This is not to say that these areas may not be a problem. For example, if a husband has a friend who influences him to frequent an adult lounge after work, his wife would correctly assess that this is not an appropriate friendship for her husband in terms of strengthening their marital bond. The moral orientation of this friend is a large problem, so much so that the friend would be seriously detrimental to a marriage in Christ. The wife would deal with this problem in terms of the debasing nature of the entertainment, as well as the detrimental influence of the friend on her husband. In situations other than these however, it is important to communicate only her real needs or desires in their relationship.

Working on problems in a marriage, the couple does well if they apply the characteristics Hausherr (1990) used in describing the spiritual father: "Charity and discernment are preeminent qualities." What he means is that one must remain pure and true toward their spouse, and must seek to understand what their spouse thinks and feels.

St. Maximus the Confessor defined discernment this way:

Again he who does not limit his perception of the nature of visible things to what his senses alone may observe, but wisely with his intellect searches after the essence which lies within every creature also finds God ... Discrimination (discernment) is the distinctive characteristic of one who probes (Philokalia II).

In modern terms, to seek discernment means to develop the capacity to recognize and know the truth about things and people. Further, where there is truth, there is God, the scriptures teach us. Thus, couples who get sidetracked by misfocusing are not on the path on which discernment can be exercised and the truth found. Rather, it is far better to focus on the real problem, because that is where truth lies and the resolution found.

In this way, the adversity in marriage becomes the means by which great commandment to love the neighbor as oneself is realized. The words of the Apostle Paul are heard and applied:

I press on toward the goal for the prize of the upward call of God in Christ Jesus. Let those of us who are mature be thus minded; and if in anything you are otherwise minded, God will reveal that also to you. Only let us hold true to what we have attained (Philippians 3:14-16).

Further, as the truth is manifested, the sacred character of marriage becomes stronger. A couple may be able to say, when their time on earth is finished, "I

have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith" (2 Timothy 4:7).

REFERENCES

Hausherr, I. (1990). *Spiritual Direction in the Early Christian East*. Cistercian Publications, St. Joseph's Abbey: Spencer, MA.

Morelli, G. (2006a, January 27). *Understanding Brokenness in Marriage*. <http://www.orthodoxytoday.org/articles6/MorelliMarriage2.php>.

Morelli, G. (2006b, March 6). *Asceticism and Psychology in the Modern World*. <http://www.orthodoxytoday.org/articles6/MorelliMonasticism.php>.

Morelli, G. (2006c). *Healing: Orthodox Christianity and Scientific Psychology*. Fairfax VA: Eastern Christian Publications,

Morelli, G. (2007, May 15), *Smart Marriage III. Nagging: The Ultimate Marriage Over-Control*. <http://www.orthodoxytoday.org/articles7/MorelliSmartMarriageIII.php>.

Morelli, G. (2007b, June 5). *Smart Marriage IV: The "Preference Scale" - A tool for Communication, Negotiation and Collaboration*. <http://www.orthodoxytoday.org/articles7/MorelliSmartMarriageIV.php>.

Palmer, G.E.H., Sherrard, P. & Ware, K. (1981). *The Philokalia, Volume 2: The Complete Text; Compiled by St. Nikodimos of the Holy Mountain & St. Markarios of Corinth*. London: Faber and Faber.

V. Rev. Fr. George Morelli Ph.D. is a licensed Clinical Psychologist and Marriage and Family Therapist, Coordinator of the Chaplaincy and Pastoral Counseling Ministry of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, (www.antiochian.org/counseling-ministries) and Religion Coordinator (and Antiochian Archdiocesan Liaison) of the Orthodox Christian Association of Medicine, Psychology and Religion. Fr. George is Assistant Pastor of St. George's Antiochian Orthodox Church, San Diego, California.

Originally published by OrthodoxyToday.org on June 14, 2007.

NEW 50TH ANNIVERSARY EDITION OF THE POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

LARGER PRINT
Easy to read

\$14.00 ea. – U.S. Funds

Make checks payable to:

ST MARY'S SOCIETY

c/o Marie Sandru

3097 W 230TH ST

NORTH OLMSTED OH 44070

EUCCHARISTIC GESTURES

By Fr. John Breck

Christ's gestures are as important as His words in signaling allusions to Eucharistic celebration throughout the Gospels. Like His words, those gestures serve to actualize within the community of faith both the original Lord's Supper and the eternal Banquet in the Kingdom of heaven.

To Orthodox Christians, the Eucharist or Holy Communion is the very culmination of our life in Christ. It gives direction and meaning to our entire cycle of liturgical services, all of which ultimately serve to prepare us to receive the life-giving Body and Blood of our risen and glorified Lord. The Eucharist is Christ Himself, "the Bread that came down from heaven" (Jn 6:41), who nourishes His followers throughout the pilgrimage that will lead them beyond death to eternal life and eternal communion in the Holy Trinity.

These kinds of statements are difficult for some non-Orthodox, particularly Protestant Christians, to hear. A lingering (and often unconscious) reaction against Roman Catholic "sacramentalism" leads some, at least, to minimize or simply deny Eucharistic references that appear throughout the New Testament. To many Protestant biblical scholars, for example, the "bread from heaven" that Jesus embodies is to be identified with His Word, His announcement of the coming of salvation. Accordingly, they tend to read the passage John 6:51-58, which identifies that bread with Jesus' flesh, as a secondary "sacramental" addition to the Gospel, made by a later "ecclesiastical redactor." This view became a staple of liberal Protestant exegesis toward the middle of the last century under the influence of German theologians such as Rudolf Bultmann and Günther Bornkamm. Literary analysis of the Gospel of John, and particularly of the passage 6:47-58, shows conclusively, however, that the so-called sacramental addition of verses 51c-58 is in fact an original and integral part of the "bread of life discourse" that spans 6:22-65.[1] That entire passage conveys the message that Jesus Christ, the "bread from heaven," offers life to His followers by means of Eucharistic communion.

Other passages in the four Gospels make the same point. The most obvious and important is the "institution" of the Lord's Supper on the evening before Christ's Passion. Whether the meal Jesus shared with His disciples was an actual Passover meal (Mt, Mk and Lk) or the previous night's meal of preparation (Jn), the entire ritual was infused with Passover significance. It celebrated Israel's liberation from slavery in Egypt by God's mighty hand, a prophetic image of the Christian's salvation from the slavery of sin and liberation from death and corruption. This is a ritual Jesus had performed from childhood. Yet here, just before His death and resurrection, He modified

the traditional Jewish pattern of celebration by transforming it into a rite of communion. Taking bread, He blessed God with words of thanksgiving. Then He broke the bread and gave it to His disciples, while He identified it with His own being: "This is my Body, given for you!"

He took, blessed, broke and gave the bread to His disciples. Four gestures that taken together would recall to those with Him similar prophetic gestures Jesus had earlier performed in the wilderness. There too, in order to feed the multitudes, He took bread and blessed it, offering thanks to God. Then He broke the bread and distributed it to the people (Mt 14:14-21 and parallels). [2] Significantly, this is the only miracle Jesus performed that is recorded in all four Gospels. Its Eucharistic overtones are unmistakable.

According to St Luke's Gospel (ch 24), the risen Christ repeated these same gestures in the house at Emmaus. This entire account is suffused with Eucharistic significance. The Emmaus story, in fact, offers us a remarkable image of the entire unfolding of the Eucharistic Divine Liturgy, beginning with proclamation of the Word and ending with communion in Christ's Body and Blood.

The first part of the story reflects the "Liturgy of the Word," as the disciples encounter on the roadway the risen Lord, who appears incognito. Plunged into a state of distress and incomprehension, the two disciples, Cleopas and his companion (traditionally identified with the evangelist Luke), are discussing the tragic fate of their crucified Master. Jesus approaches them, unrecognized, and inquires about their conversation. In reply, they describe the tragic condemnation and death of the one they hoped would "redeem Israel." Then they speak of the women who reported finding the empty tomb and how they themselves went and found Him missing. Then Jesus, "beginning with Moses and all the prophets ... interpreted to them in all the Scriptures the things concerning Himself" (Lk 24:27). Still, although their "hearts burned within them," they did not recognize Him.

That recognition came only with the shared meal in the house at Emmaus. There Jesus assumed the role not of guest, but of pater familias, the Host who presides at table. By His gestures He revealed to the disciples His true identity as the Risen Lord. Again, "taking bread, He blessed (God), and breaking, He gave to them." In the Greek text, only the verbs are expressed (*labôn ton arton eulogêsen kai klasas epedidou autois*), to stress once more the significance of those Eucharistic gestures.

The Liturgy of the Word is thus fulfilled in the Liturgy of the Eucharist. Thanks to this account, fu-

Cont. on page 15

ST. NICHOLAS SUMMER CAMP 2008

Our plan at Saint Nicholas Summer Camp is designed around three goals:

- *Provide a spiritually, emotionally, and physically safe place*
- *Provide an opportunity for biblical, spiritual growth*
- *Provide a rewarding educational experience*

Everything we do reflects these goals and is designed to be high energy, fun, and relationship-driven. Through this approach, campers get to play, learn, and develop as individuals, communities and Orthodox followers of Christ.

WHEN:

Sunday July 13 to Sunday July 21, 2008

WHERE:

The scenic Qu'appelle Valley,
by the village of Fort Qu'appelle, Saskatchewan.

FEE:

\$125 for the 1st child, \$100 for the 2nd,
\$80 for the 3rd.

Application forms available from your parish or by contacting V Rev Fr Michael Lupu at the address below or via email: fatherlupu@shaw.ca. Please be advised, that because of limited space, this year's campers will be accepted as "first come-first served" so PLEASE return registration forms to: *ST. NICHOLAS CAMP, 11400 88th Street SE, Calgary, Alberta T3S 0A4. DEADLINE: June 1, 2007.*

PENTECOST *Cont. from page 7*

- On the same day that Jesus would have been tried before an assembly of priests and judges from the Sanhedrin, disciples of the Priests in the Temple would have been sent out to a barley field to prepare to harvest the first fruits.
- On the same day that Jesus would have been tied up and crucified, the barley in the fields would have been tied up into standing bundles still *attached to the ground* for easy reaping. Then, after the sun-down of the Sabbath, the grain would have been delivered to the Temple.
- While Jesus was in the tomb, the priests would have been preparing the grain that was brought to the Temple into flour for the bread offering the next morning.
- As Mary and the women arrived at the tomb to find that it was empty, while the Apostles were trying to make sense of what was going on, and while Mary met Jesus in the garden, the priests in the Temple

CAMP VATRA 2008

Our dedicated Orthodox staff, consisting of priests and counselors, will provide morning and evening Chapel services, instruction in Orthodox Christian teachings and life, music, arts and crafts, sports, campfires and much more – an opportunity for youth to make friends, have fun and strengthen their Orthodox Christian faith.

Camp Vatra for Seniors

WHO: Ages 14 and up (students entering 9th-12th grades in Fall, 2008)

WHEN:

Session 1 (One Week):

Sunday, July 13 – Saturday, July 19, 2008

Fr. Calinic Berger

Fr. David Subu

Fr. David Wey

Session 2 (One Week):

Sunday, July 20 – Saturday, July 26, 2008

Fr. Cosmin Antonescu

Fr. Anton Frunza

Fr. George Ursache

FEE: \$200 for one week / \$350 for two weeks (Includes all meals, lodging, programs and activities.) *Please make checks out to: R.O.E.A./Camp Vatra.*

Camp Vatra for Juniors

WHO: Ages 11-13 yrs (students entering 6th-8th grades in Fall, 2008)

WHEN:

Session 1 (Two Weeks): August 3-16, 2008

Psa. Mary-Ellen Rosco

Mr. Tom Rosco

Mr. John E. Lazar

Mr. Dan Hoarste

FEE: \$350 (Includes all meals, lodging, programs and activities.) *Please make checks out to: R.O.E.A./Camp Vatra.*

**Information and Applications for Campers,
Counselors and Staff**

are available on-line at

<http://www.roea.org/camps.htm>

would have been making their flour offering to God in the Temple and baking it into unleavened bread to be shared by the priests along with a *single lamb burnt offering*.

Cont. on page 14

CHILDREN LEARN ABOUT RESURRECTION

Children in Cleveland learn about the Resurrection of Christ through the traditional decorating of eggs

St. Mary Cathedral, Cleveland – How else can we learn about the greatest of all Christian mysteries, the Resurrection of Christ, other than through icons and symbols? In terms of teaching, our Orthodox tradition is so rich and relevant that it is a pity to ever ignore such a heritage. To prove this, two weeks before Holy Pascha, the teachers and students of St. Mary Cathedral in Cleveland learned, once again, that age is irrelevant when raising the “big” question about eternity and resurrection. The question was not asked abstractly, but rather in a relevant, practical and yet, traditional way - coloring red eggs in spring, when new life comes from the egg. It was also a spring when Jesus came from the tomb, breaking the shell of the fear of death. Through the ageless zeal of one of our long-retired Church School teachers, George Dobrea, director of our Romanian Museum, a large number of wooden eggs were provided for this special workshop. Then, our loving mothers, the teachers of our Church School, came into play.

With the loving demonstrations provided by the teachers, led by Mrs. Anca Sandu, an architect and mother of two, the workshop started. Yes, it feverishly started, charged with the tension characteristic of sports competition, not for time records or victory, but rather for meaning and beauty. Our 40+ participants passed quickly through the *how to* questions, messing up at times, but eager to improve. Their fingers became red. It was time to take them deeper into the Golgotha experience. Then, the red dye, reminding them of the blood of Christ, soon changed the face of the tens of “eggs.” The time had arrived for the little hands to learn about the symbolism of other colors and the mystery of the life-bearing egg - the potent symbol of the sacrament of life. In the midst of cre-

ative fun, innocent stains and the emotion of doing something grown ups do, the contest became real. The final products were adorned with crosses, flowers and other symbols of Christ’s Holy Passion. Then it came for the teachers to offer awards. Some of the contestants were truly remarkable. But, in the end, what mattered most was the learning, the fun and the powerful impression on all these young people to evoke Christ’s suffering and to let their imaginations relate to the mystery of the Resurrection. For truly, we are all children at heart when facing the greatest mystery of Christianity, the great and Holy Resurrection.

V. Rev. Fr. Remus Grama

PENTECOST

Cont. from page 13

There is always a parallel between the old and the new: the old prefiguring the new, the new fulfilling the old. When we read the Holy Scriptures for knowledge and understanding which is of this world, the Wisdom of God can be revealed to us.

Obviously, it was by divine design that the rituals of the Temple and the Resurrection of our Lord and Savior coincided so that the early Christians and the Christians of today would understand who was revealed to them that day – the Sanctifier, the Comforter, the Holy Spirit, the Third Person of the Holy Trinity.

As we come together to celebrate “the Gift of the Holy Spirit” descending on the Apostles of Jesus Christ this Pentecost, let us be reminded that God leaves nothing to chance or coincidence. We are limited by time and space, because we are human and of this world. God is not limited by space; he is here and everywhere at the same time. God is not limited by time; past-present-future – it is all in the present. This is why he is all-knowing and why everything happens for his purpose and his plan.

The more we come to know God, the more God reveals himself and his Divine Wisdom to us, but only as much as we are able to understand and bear. To those to whom much is revealed, much is expected; and, the burden of his Truth is on their shoulders to bear and to share.

May God’s wisdom and the love of the Holy Trinity for us open our hearts to know him so that with our cooperation, his will may be done. In this way, we will become living examples, witnessing our faith to those who cross our path in this life.

**Cornelia M. Merchant
Merrillville, Indiana**

MERRILLVILLE, INDIANA CHURCH YOUTH DECIDE TO SUPPORT A MISSION PRIEST FOR ONE YEAR

May 18, 2008, Descent of the Holy Ghost Orthodox Church, Merrillville, Indiana - "I am very proud of my class," says Mary Tinney, Sunday School teacher at the Descent of the Holy Ghost Orthodox Church, located at 750 West 61st Street, in Merrillville. The future young adults of this English-speaking Orthodox Christian church have decided to make "Support A Mission Priest" (SAMP) their project in 2008. They will be hosting a Spaghetti Dinner to kick off their 2008 fund raising on Saturday, June 7th, from 4:00 PM – 7:00 PM. Requested donation for the meal will be \$8.00 and \$4.00 for young children. All the proceeds from the Spaghetti Dinner will go toward their goal of raising a minimum of \$600.00 to support at least one Mission Priest. If you are not able to attend the dinner, please consider making a donation made payable to OCMC (Orthodox Christian Mission Center) and send it to: Descent of the Holy Ghost Orthodox Church, c/o Mrs. Mary Tinney's Class, 750 West 61st Avenue, Merrillville, IN 46410 and print SAMP on your check on the memo line.

Orthodox Mission priests around the world offer themselves as vessels of the Holy Spirit and carry the Lord's life-saving message to individuals that are just being introduced to His Word. Many on foot or on bike, indigenous mission priests touch thousands of newly-illuminated and soon-to-be-illuminated lives with their ministries. SAMP is a program of the Orthodox Christian Mission Center (OCMC), the official international mission agency of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA), that offers monthly financial assistance to indigenous priests in extremely poor areas around the world where their parishes cannot financially support them. For over twenty years, the SAMP Program has had a vital role in helping spread the truth of the Gospel around the world. Many priests are responsible for several communities as the Church is growing quicker than clergy can be trained. Since buses are very costly, travel among the communities is accomplished mainly by foot or bicycle. SAMP's monthly support provides their most basic needs as they nurture the growing number of Orthodox communities in these poorer areas of the world. It is an arduous life; one dedicated to the effort to share the Good News of Christ.

SAMP currently supports 318 clergy in 18 countries (Argentina, Benin, Brazil, Cameroon, Chad, Ghana, India, Indonesia, Ivory Coast, Kenya, Madagascar, Malawi, Nigeria, Philippines, South Africa, Tanzania, Uganda and Zimbabwe) by offering assistance to priests on a monthly basis. Through donations, a priest is able to follow in the footsteps of the Apostles, spreading the message of Christ's love to poverty-stricken areas of the world where people hun-

ger for the peace and truth of the Orthodox Faith; and, a priest is able to apply himself fully to the needs of his parish. Likewise, Hierarchs are able to ordain more clergy to meet the growing needs of their flock, thus reaching more people and more parishes. SAMP has come to mean more than just financial assistance. It is a sign of Orthodox solidarity; priests throughout the world know that Orthodox individuals in North America are beside them in their ministry.

EUCHARISTIC GESTURES

Cont. from page 12

ture readers and hearers of St Luke's Gospel will know that their most intimate encounter, their deepest communion, with the risen Christ occurs through celebration of this unique, sacramental meal. The apostle Paul declares of this celebration that "as often as you eat this Bread and drink the Cup, you proclaim the Lord's death until He comes" (1 Cor. 11:26). His coming at the "last day," however, is proclaimed and made present "proleptically," by a living anticipation, each time the community of the faithful gathers around the Lord's Table, in order to participate in His Eucharistic self-offering.

If the Holy Eucharist has primal importance for Orthodox Christians, it is because this ritual combination of words and gestures offers a real sharing, here and now, in the very Life of the Resurrected Lord. Although those words and gestures are repeated by the priest in the name of the community of faithful, the true celebrant of the Eucharistic mystery is Christ Himself. He is the true Host of our celebration, just as He is both Priest and Sacrifice, "the One who offers and is offered," for our life and for the life of the world.

Through that Eucharistic ritual, Christ unites us with the Twelve in the Upper Room and with the Church throughout the ages. At the same time, He offers us a foretaste, real but anticipatory, of the heavenly banquet, the Bread of eternal Life, that will be ours in the age to come.

[1] Evidence for this is given in P.F. Ellis, *The Genius of John* (Liturgical Press, 1984) and J. Breck, *The Shape of Biblical Language* (St Vladimir's Seminary Press, 1994, p. 204-213).

[2] In St John's Gospel, Jesus does not break the bread. Thereby, He associates the bread with His own crucified body, which, because of His rapid death, was left intact: the soldiers did not break His leg bones, "so that Scripture might be fulfilled" (Jn 19:36). As the true Paschal Lamb, Jesus thus fulfills the Hebrew Passover (Exod. 12:46; cf 1 Cor. 5:7).

Originally published on OCA.org in June 2007 in the "Life in Christ" series.

SOLIA

March 26 - May 16, 2008

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper **Solia – The Herald**:

FRIENDS

National ARFORA	\$500.00
Maria Calbureanu , Kissimmee, FL	\$50.00
Mihaela Draghiciu , Muncie, IN	\$50.00
George Bursan , Cuyahoga Falls, OH	\$30.00
Liviu Toma , Scottsdale, AZ	\$30.00
Adrian Vasilca , Hershey, PA	\$30.00
George & Elizabeth Oancea , Louisville, OH	\$25.00
V. Rev. Fr. Daniel Nenson , Regina, SK	\$24.58
Iuliana Campean , Grosse Pt. Pk., MI	\$20.00
Vincent & Melinda Ligner , Princeton, NJ	\$20.00
Ana D. Spoa , Ellwood City, PA	\$20.00
Ielita Daba , Oak Park, MI	\$15.00
Stephen Grabowski , Fairlawn, OH	\$15.00
Psa. Juliana Marinescu , Philadelphia, PA	\$15.00
Ilona Deac , Brandon, FL	\$10.00
Michael D. Buzash , Terre Haute, IN	\$5.00

SUBSCRIPTIONS

Joe Allbritten, Carson City, NV
Maura Andronic, St. Clairsville, OH
John C. Badila, Great Falls, VA
Trajan Baia, Spring Hill, FL
Lucille Bandu, Warren, MI
Maria Beu, Lutz, FL
Aurel Branea, Banning, CA
Michael D. Buzash, Terre Haute, IN
Moise Candea, Ft. Wayne, IN
Carleton Cheetham, Mason, MI
Cheryl C. Ciulei, Greensboro, NC
Tillie Cornell, Orlando, FL
Dr. Gabriel Curtis, West Chester, PA
Ilona Deac, Brandon, FL
Robert Donus, Rockville Center, NY
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ
Leticia Filip, Mystic, CT
Maria Finley, Sacramento, CA
Alexandra Franz, Demarest, NJ
Stephen Grabowski, Fairlawn, OH
Paul Hildreth, Burton, MI
Catherine Jones, Philadelphia, PA
Dr. Elaine Kleiner, Jackson, MI
Rev. Djuro Krosnjak, Libertyville, IL
Helen A. Lewis, Johnson City, NY
Alexandria Lupu, Lake Havasu City, AZ
John Marincas, Skillman, NJ
Richard Martin, Waldport, OR
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ
Anna Pacura, New Middletown, OH
M/M Joseph Panzner, Fort Myers, FL
Sam/Joni Pistrui, Katy, TX
Cynthia Pollack, Warren, MI
John S. Popa, Little River, SC
Richard Popovici, Marco Island, FL
Helen Powell, Pittsfield, MA
George/Veronica Puscas, Midland, TX
St. Mary Church, Chicago, IL

St. Mary Church, St. Paul, MN
Eugene Stan, Warren, OH
Rev. Toma Stojshich, Brooklyn, NY
John Szeerba, Harrisburg, PA
Vestal Publishing, Cliffwood, NJ
Gayle Woloschak, Chicago, IL
Arlene Lucas, Cache Creek, BC
Willis Soprovich, Hairy Hill, AB
Dumitru Stan, Burlington, ON

WILLIAM R STANITZ / AROY SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, **William Robert Stanitz**, who met a premature tragic death in California. We are glad to inform the AROY membership that the program will continue for this year, and at least two scholarships of \$1,000 each will be offered for the upcoming school year. All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing. You may re-apply for the scholarship whether or not you have previously received the award.

QUALIFICATIONS

To qualify for the scholarship, one must be:

- an active AROY member
- a graduate of high school
- a college student or one who intends to enroll in a school or college of university level.

APPLICATIONS

The application is comprised of:

- a biographical history including family
- educational background and grades
- AROY and Church activities
- extra-curricular interests or achievements
- reasons why applying for the scholarship
- photograph
- letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish and AROY activities

Send your application materials to:

William R Stanitz / AROY Scholarship
The Romanian Orthodox Episcopate of America
PO Box 309
Grass Lake MI 49240-0309

DEADLINE

Deadline for applications is **July 1**. If you attach any documents, use photocopies only.

CONVOCARE

În conformitate cu Articolul III, Secțiunea 7,
a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, chemăm în sesiune

**AL 76^{LEA} CONGRES
ANUAL AL EPISCOPIEI
VINERI, 4 IULIE - DUMINICĂ, 6 IULIE
la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan**

Toți preoții parohi și asistenți numiți în Parohii de către Episcop, precum și toți delegații mireni aleși legal de către Adunările Generale Parohiale în 2007 și ale căror acreditări au fost verificate de către Comitetul de acreditare al Episcopiei, sunt chemați în sesiune de lucru.

Congresul va fi în sesiune de lucru începând cu ziua de VINERI, 4 IULIE, orele 10:30 a.m., ora Coastei de Est.

Ordinea de zi, după cum este publicată în **Raportul Anual către Congresul Episcopiei 2008**, va include:

- Citirea Și Aprobarea Procesului Verbal al celui de-al 75^{lea} Congres al Episcopiei
- Raporturile Oficiale către Congres
- Raporturi din partea Organizațiilor Auxiliare ale Episcopiei
- Propuneri noi din partea Consiliului Episcopesc

Conform Articolului III, Secțiunea 1, Congresul Episcopiei va fi compus din:

- Episcop
- Episcopul-Vicar
- Preotul Paroh și Preotul sau Preoții asistenți;
- Doi (2) delegați mireni aleși de Adunarea Generală a fiecărei Parohii pentru Congresul Episcopiei pentru anii 2007-2008
- Doi (2) delegați din partea fiecărei organizații auxiliare a Episcopiei
- Preoți de sub jurisdicția Episcopiei care nu au parohie, diaconi, stareți și starețe, dacă sunt acreditați de Consiliul Episcopesc;
- Membrii Consiliului Episcopesc în funcțiune, ca și președinții organizațiilor auxiliare “ex officio”.

Dacă delegații mireni aleși legal nu pot participa la Congresul Episcopiei, locuitori lor aleși legal de către Adunarea Generală Parohială a fiecărei Parohii, vor reprezenta Parohia. Nici o adăugare, substituie or delegație ad-hoc nu vor fi recunoscute de către Comitetul de acreditare.

+NATHANIEL, Arhiepiscop

PROGRAMUL

JOI, 3 IULIE

10:00 am Conferința clerului
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Conferința clerului sesiunea a 2-a
5:00 pm Vecernia și Meditații
6:00 pm Cina
7:00 pm Ședința Consiliului Episcopesc

VINERI, 4 IULIE

8:30 am Înregistrarea delegaților
10:30 am Rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt
Deschiderea celui de-al 76^{lea} Congres al Episcopiei
12:00 pm Te-Deum de Ziua Independenței SUA
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Congresul continuă - Sesiunea a II-a
5:00 pm Vecernia și Meditații
6:30 pm Cina și Programul Aniversării Episcopului Policarp

SÂMBĂTĂ 5 IULIE

9:30 am Congresul continuă - Sesiunea a III-a
12:00 pm Slujba Parastasului și a binecuvântării mormintelor
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Congresul continuă - Sesiunea a IV-a
5:00 pm Vecernia Mare și Meditații
6:30 pm Cina și dans

DUMINICĂ, 6 IULIE

8:00 am Utrenia
9:30 am Procesiunea Clerului
10:00 am Sfânta Liturghie Arhierească
Banchetul și Programul de încheiere

DUMINICA ORTODOXIEI ÎN AMERICA

Începutul Postului Sfințelor Paști, mai cu seamă Duminica Ortodoxiei, reunește întreaga lume Ortodoxă. În orașele americane unde se afla mari concentrări de parohii Ortodoxe, preoții din parohiile locale se reunesc în rugăciune, la Vecernie, după tipic special. La stihovă, se face o impresionantă procesiune, în cadrul căreia participanții poartă sfintele icoane. Se citește Synodiconul de la cel de-al șaptelea sinod ecumenic, crezul și anatematizarea ereziilor, precum și pomenirea celor adormiți în dreapta credință. Ținând seama de contextul lumii pluri-religioase din America, această mărturisire are un impact deosebit în mass media.

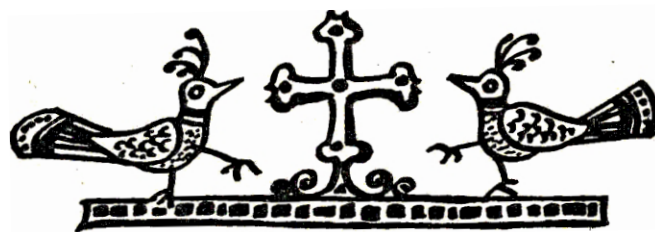
În orașul Cleveland, Ohio, unde, de altfel, se află și cea mai veche parohie românească din America, Catedrala Sf. Maria, înființată în anul 1906, Prea Cucernicul Pr. Dr. Remus Grama este, în prezent, și președintele asociației preoților ortodocși din acest oraș. Asociația preoților din Cleveland este alcătuită din peste 40 de preoți, de toate naționalitățile, reprezentând 33 de parohii canonice, din jurisdicții etnice diferite. În acest an, serbarea Duminicii Ortodoxiei a avut loc la Biserica grecească Sf. Dumitru, din suburbia Rocky River. Omilistul serii a fost Părintele Patrick Reardon, renumit teolog biblic și autor bine cunoscut în lumea ortodoxă americană.

Deși Vecernia are un ton liturgic de triumf al credinței, ea se încheie cu rugăciunea de pocăință a

Sfântului Efrem Sirul, după rânduială. Cu aceste ocazii, credincioșii din parohiile respective se procupa de publicarea unei broșuri cu serviciul religios, precum și cu programul activităților inter-ortodoxe al organizațiilor Ortodoxe din localitate. Totodată, ei pregătesc și o agapă frățească de post. Această zi este, în America, o reafirmare a unității de credință și o mărturisire a acesteia în fața societății americane.

De obicei, ziarele seculare acorda spațiul adecvat acestor manifestări reprezentative pentru orașele respective. A doua zi, preoții din regiune s-au întrunit la o retragere spirituală, la biserica ortodoxă rusească Sf. Mihail din Broadview Hts., pentru o conferință pe tema "Viața de Rugăciune a Preotului." Astfel, începerea mării călătorii spre înviere a început într-o atmosferă de frățietate și într-un spirit de comuniune.

Participant

CUVÂNT DE SUFLET

— Recenzie —

Cu binecuvântarea ÎPS Nathaniel, Întâistătătorul Episcopiei Ortodoxe Române din America (OCA), apare în Editura Episcopiei volumul “Cuvânt de suflet” al PS Episcop Irineu, Vicarul Episcopiei de la Vatra Românească.

Prima poruncă pe care Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a dat-o Sfinților Apostoli a fost aceasta: “Mergeți, învățând toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, iată Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului, Amin.” (Mat. XXVIII, 19-20).

Episcopii Bisericii Creștine, urmașii Apostolilor, au primit această poruncă divină care derivă din cele trei puteri ale Mântuitorului — de a învăța, de a conduce și de a sfinți — transmise lor prin succesiune apostolică. De atunci și până la sfârșitul veacurilor acești ierarhi împlinesc porunca Domnului, învățând pe credincioși doctrina Acestuia.

PS Episcop Vicar Irineu, fost stareț la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, România, a sosit în America la 23 Februarie 2001, cu carte canonică din partea regretatului Mitropolit Antonie al Ardealului și a devenit stareț al Mănăstirii Înălțarea Domnului din Detroit, nou-înființată sub omoforul arhieresc al ÎPS Arhiepiscop Nathaniel.

Alegerea ca Arhiepiscop al PS Irineu s-a făcut de către Congresul Episcopiei la 28 Iunie 2002, ocazie cu care ÎPS Nathaniel scria: “Dacă va fi ales, Părintele Irineu va fi modelat de rugăciunile și ajutorul pe care noi i-l vom oferit; și, poate, că în iconomia lui Dumnezeu, dezlegarea dată lui de către Biserica Ortodoxă din România va fi o binecuvântare și un câștig pentru Biserica Noastră din America de Nord” (Solia, August 2002).

Hirotonia întu Arhiepiscop al Arhim. Irineu a avut loc în Catedrala Ortodoxă din Southfield, MI, la 2 Noiembrie 2002, în prezența a opt ierarhi — între care PF Mitropolit Gherman al OCA, ÎPS Arhiepiscop Nathaniel și ÎPS Arhiepiscop Nicolae — a 68 preoți și 9 diaconi din America și România. Așa și-a început activitatea pastoral-misionară PS Episcop Irineu de Dearborn Heights, ca Vicar al Episcopiei Ortodoxe de la Vatra Românească.

Unul din primele gânduri ale noului ierarh a fost acela de a avea un dialog permanent cu credincioșii, în paginile Revistei Solia, într-o rubrică lunară permanentă, intitulată “Cuvânt de suflet,” inspirat probabil dintr-o lucrare cu un titlu asemănător: “Calendar de inimă românească” a fostului Mitropolit Antonie.

În primul “Cuvânt de suflet” (Solia, Martie 2003), PS Irineu scria: «Cu aceste rânduri aș dori să-mi încep împlinirea și în scris a acestei responsabilități

ce mi-am asumat la vremea când am primit alegerea dvs., a comunității Eparhiei noastre, păstori și păstoriți, să vă fiu arhipăstor dimpreună cu mai marele nostru ÎPS Arhiepiscop Nathaniel. Doresc să vă fiu îndrumător duhovnicesc și prin scrisul unor «cuvinte de suflet», care pornesc de la sufletul nostru spre a se sălășlui în sufletele dvs. și de acolo, să rodească scripturistic în viață «înșutit și înmiit».

De atunci și până astăzi, număr de număr, există un «Cuvânt de suflet» în fiecare apariție a revistei Solia, «Cuvinte» pe care le adună PS Sa în acest volum despre care am onoarea să scriu rândurile de față.

Tematica acestor «Cuvinte de suflet» este variată. Mai întâi, PS Irineu tratează teme generale ale credinței și moralei creștine, ca de exemplu: iubirea vrăjmașilor (Solia, Octombrie 2003); rolul familiei creștine în Ortodoxie (Solia, Martie 2004); întâlnirea cu Hristos (Solia, Februarie 2005); postul ca bucurie (Solia, Martie 2005); Vom crede și vom fi vii (Solia, Ianuarie 2006); de la răutate la bunătate (Solia, Octombrie 2006); Iubirea creștină (Solia, Septembrie 2006); Dumnezeu, un tată iertător care ne așteaptă «acasă» (Solia, Ianuarie 2007); Chemarea la credință a Apostolilor (Solia, Mai 2007).

Apoi, PS Irineu adună cuvinte de învățătură la marile praznice creștine, rostite cu prilejul numeroaselor vizite pastorale pe care le face în parohiile și misiunile Episcopiei. Iată câteva dintre acestea: Nașterea Domnului (Solia, Decembrie 2003); Învierea Domnului (Solia, Aprilie 2004); Adormirea Maicii Domnului (Solia, August 2003); Schimbarea la Față a Domnului (Solia, August 2004); Nașterea Maicii Domnului (Solia, Septembrie 2004); Sfânta Cruce (Solia, Septembrie 2005); Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (Solia, Noiembrie 2003).

Sunt prezentate de asemenea medalioane privind vieți de sfinți din calendarul ortodox ca: Sfântul Dimitrie (Solia, Octombrie 2005); Sfântul Apostol Andrei (Solia, Octombrie 2006); Sfinții Împărați Constantin și Elena (Solia, Mai 2005); Sfântul Teofilact (Solia, Iunie 2004); Sf. Voievod Ștefan cel Mare (Solia, Iulie 2004); Sfântul Ilie Tesviteanu (Solia, Iunie 2005) și mulți alții.

Cuvintele de suflet grupează și perioade liturgice sau sărbători pe luni calendaristice, de exemplu, perioada Triodului (Solia, Aprilie 2003); Sărbătorile lunii Noiembrie (Solia, Noiembrie 2004).

Cuvintele de suflet ale PS Episcop Irineu sunt bazate pe Sf. Scriptură și pe Sf. Părinți, PS Sa, fost stareț de mănăstire în România, cunoscând bine Patericul și îndrumările Sfinților Părinți pentru creșterea vieții spirituale a credincioșilor în vederea mântuirii. Textele sunt scrise curgător, într-un stil limpede și un limbaj accesibil tuturor categoriilor de cititori, preoți, călugări sau simpli credincioși — căci ele se adresează — așa cum spune titlul, sufletelor acestora. De aceea, sunt așteptate și citite cu interes și folos duhovnicesc.

Îmbinând perfect preceptul vasilian: «ora et labora» (roagă-te și muncește), care caracterizează cinul

Cont. la pag. 24

SFÂNTA TREIME

În fiecare an, luni după Pogorîrea Sfântului Duh, sau Rusalii, Biserica Ortodoxă prăznuiește Sfânta Treime, dogma sau învățătura de credință de bază a Revelației sau descoperirii dumnezeiești, taina cea mai de nepătruns cu mintea omenească. În 2008 o sărbătorim la 16 Iunie.

Conform acestei învățături de credință, ființa sau esența lui Dumnezeu subsistă ca treime de persoane sau ipostasuri, cu alte cuvinte Dumnezeu este unul, dar întreit în persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Taina sau misterul Sfintei Treimi este prezentată diferit în tradiția răsăriteană și cea apuseană. Astfel, tradiția răsăriteană pleacă de la realitatea persoanelor, urmând principiul că identitatea lucrării apuseană pornește de la unitatea firii dumnezeiești la identificarea persoanelor Sfintei Treimi.

Monoteismul sau credința într'un singur Dumnezeu personal este învățătura principală care ne-a fost descoperită în Vechiul Testament (Ex. 20, 2-3; Deut. 6, 4; Is. 43, 10-11) și care s'a păstrat și în Noul Testament (Mc. 12, 29; In. 17, 3 etc.).

Să le urmărim mai îndeaproape.

În istoria **Vechiului Testament**, descoperirea personală a lui Dumnezeu s'a exprimat, mai ales, prin *“legămintele”* sau *“alianțele”* pe care Acesta le-a încheiat cu poporul Israel (Fac. 17, 2), astfel încât Dumnezeuul tuturor, devine părintele unui popor, cel ales: *“Am să vă primesc să — Mi fiți popor, iar Eu să fiu Dumnezeuul vostru”* (Ex. 6, 7), și în Vechiul Testament s'a descoperit ca Treime de persoane, dar — fiind o perioadă de pregătire a mântuirii — această descoperire nu este completă. Există totuși mărturii care se referă la persoanele Sfintei Treimi, dar indirect. De exemplu: *“Să facem pe om după chipul și asemănarea noastră”* (Fac. 18, 1-2) ș.a.m.d.

În **Noul Testament**, credința într'un singur Dumnezeu în trei persoane ne este descoperită de însuși Fiul lui Dumnezeu. De exemplu, la botezul Mântuitorului în râul Iordanului sunt prezente real cele trei persoane ale Sfintei Treimi: Tatăl, care din ceruri adevărește, prin glasul Său, că *“Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit”*; apoi, Fiul, care — deși fără păcat — primește să fie botezat de Ioan *“ca să se împlinească toată dreptatea”* și, în sfârșit, Sfântul Duh, care — în chip de porumbel — se pogoară asupra Mântuitorului (Mt. 3, 16-17).

Sfintele Evanghelii au păstrat numeroase texte în care se vorbește de cele trei persoane ale Sfintei Treimi, fie luate la un loc, fie separate. Astfel, înainte de mărita Sa Înviere din morți, Mântuitorul poruncește ucenicilor să iasă la propovăduire și să boteze în numele Sfintei Treimi: *“Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”* (Mt. 28, 19). Apoi Tatăl și Fiul sunt amintiți în versetul *“Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată. Fiul, Unul Născut, care este în*

sânul Tatălui, Acela l-a făcut cunoscut” (In. 1, 18). Iar despre Sfântul Duh, Iisus însuși spune: *“Iar când va veni Mângâietorul pe care-l voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, care de la Tatăl purcede. Acela va mărturisi despre Mine”* (In. 15, 26).

În propovăduirea Sfinților Apostoli, credința în Sfânta Treime este mărturisită în mod clar. Astfel, în predica de la Rusalii sau Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecime) — când s'a întemeiat vizibil Biserica creștină — Sfântul Petru mărturisește: *“Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, căruia noi toți îi suntem martori. Deci, înălțându-se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți voi acum”* (FA 2, 32-33).

Mai mult, în salutările pe care Sfinții Apostoli le trimit comunităților creștine pe care le întemeiau, se folosește salutarea trinitară. Sf. Pavel adresează, de exemplu, corintenilor o salutare în numele Sfintei Treimi: *“Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți”* (II Cor. 13, 13).

Același Dumnezeu, care a vorbit în Vechiul Testament, se descoperă ca treime de persoane în Noul Testament. Căci *“există un singur Dumnezeu”* (FA 3, 30), iar Dumnezeul pe care-L adoră creștinii este Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, *“Dumnezeul părinților poporului lui Israel”* (FA 7, 32, cf. Is. 3, 6).

Învățătura despre Dumnezeu cel unic în ființă, dar întreit în persoane s'a încheiat de timpuriu în Biserica creștină și apare în simbolurile de credință din secolul al II-lea. Dar, întrucât s'au ivit neclarități și neînțelegeri în ceea ce privește taina unității persoanelor Sfintei Treimi, Biserica Ortodoxă, fie pe calea sinoadelor ecumenice, fie pe cea a Sinoadelor locale, s'a pronunțat cu autoritate în ceea ce privește dogma deoființimii și egalității celor trei persoane în Dumnezeul cel unic.

Sinodul I ecumenic de la Niceea din 325, afirmă ca Fiul este *“homoussios”* (de o ființă) cu Tatăl, recunoscându-se că este *“Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, de o ființă cu Tatăl, prin care toate s'au făcut.”* (Simbolul credinței sau Crezul) Dumnezeu are o singură ființă (oussia) și există ca treime de persoane, fiecare având proprietăți unice.

Sinodul II ecumenic de la Constantinopol din 381 reia doctrina stabilită la Niceea — întărită de teologia trinitară a Părinților Capadocieni — și adaugă articole referitoare la îndumnezeirea Sfântului Duh: *“Domnul, de viață făcătorul, care de la Tatăl purcede, cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin prooroci.”*

Afirmând că Dumnezeu există în trei persoane, Sfinții Părinți și teologii nu spun că există trei Dumnezei. Treimea nu înseamnă triteism, adică trei firi dumnezeiești distincte, ci trei persoane sau ipostasuri

consubstanțiale. Dumnezeu este unul în ființă, iar ființa Sa nu este împărțită, ci se află întreagă în fiecare din cele trei persoane divine: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Cele trei persoane divine sunt de o ființă, egale și veșnice. Tatăl este Dumnezeu adevărat, Fiul este Dumnezeu adevărat și Sfântul Duh este Dumnezeu adevărat, dar — având aceeași ființă — formează un singur și unic Dumnezeu.

Cele trei persoane divine au și **calități proprii**. Astfel, **Tatăl** este izvorul dumnezeirii, nenăscut și necauzat, principiul consubstanțialității și inițiatorul necauzat al lucrării. Cu alte cuvinte, Tatăl se deosebește de celelalte două persoane ale Sfintei Treimi, prin faptul că naște din veci pe Fiul și purcede din veci pe Sfântul Duh.

Fiul are existența de la Tatăl prin *“nașterea din veșnicie,”* iar prin Duhul în trupul omenesc și se manifestă în lume, deci calitatea Sa principală este că s’a născut din veci din Tatăl.

Duhul Sfânt își primește existența de la Tatăl prin *“purcedere,”* dar este trimis și se manifestă în lume prin Fiul.

În același timp, cele trei persoane divine sunt unite și se întrepătrund reciproc, în chip neamestecat, prin ființa cea una. Acest adevăr ni l-a descoperit Dumnezeu însuși, care nu poate fi amestecat cu nimic din ceea ce a creat.

Încercând să explice misterul Sfintei Treimi, mulți scriitori bisericești au folosit asemănări cu lumea înconjurătoare, de exemplu, lumina, căldura și materia lumânării sau pământul, apa și focul, din cărămidă, așa cum a făcut — la Sinodul I ecumenic de la Niceea — Sfântul Spiridon al Trinitudinei pentru a înfrânge cerbicia lui Arie.

Mintea noastră limitată nu s’a putut ridica până la înțelegerea deplină a Dumnezeului unic în cele trei persoane, până când Acesta nu s’a descoperit în persoana Fiului Său, a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Învățătura despre Sfânta Treime ne-o însușim prin credință, taina descoperită de Iisus Hristos când

spune: *“Trei sunt cei care mărturisesc în ceruri, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și aceștia trei una sunt”* (1 Ioan 5, 7).

Sfinții Părinți ai Bisericii creștine precizează că cele trei persoane ale Sfintei Treimi lucrează unanim, dar fiecare după modul său. De exemplu, Sfântul Chiril al Alexandriei spune că orice dar vine de sus, *“de la”* Tatăl, *“prin”* Fiul, *“în”* Duhul Sfânt.

Creația, mântuirea și sfințirea sunt opera comună a Sfintei Treimi, dar ea a fost Împărțită între cele trei persoane divine. Astfel creația este atribuită Tatălui, răscumpărarea Fiului și sfințirea Sfântului Duh. În actul creației, Tatăl este izvorul, Fiul limita și Duhul devenirea. După Sfântul Vasile cel Mare există *“o singură sursă a tot ce există — Tatăl — care crează prin Fiul, în Sfântul Duh.”*

Învățătura despre Sfânta Treime are o însemnătate deosebită pentru viața spirituală a credincioșilor, căci, precum persoanele Sfintei Treimi există într’una, într’o unitate ființială, tot așa creștinii formează o comuniune spirituală de credință, nădejde și iubire în Dumnezeu.

Biserica este, deci, o unitate de ființă și o comuniune de viață în chipul Sfintei Treimi (Ioan 17).

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

SCHIMBĂRI ÎN RÂNDUL CLERULUI

DUMITRESCU, Pr. Viorel, care a fost depus din treapta preoției, a fost repus în rândurile clerului Episcopiei Ortodoxe Române din America și ale Bisericii Ortodoxe în America în data de 15 mai 2008, de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe în America, care a hotărât să ridice depunerea sa din treapta preoției din data de 20 octombrie 1999. Prin actuala decizie, el este repus în treapta preoției și este pus sub omoforul Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel al Episcopiei Ortodoxe Române din America.

MACARIE, Pr. Alin Ștefan, care se afla suspendat, a fost depus permanent din toate funcțiunile sacre ale preoției de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe în America în data de 15 mai 2008 și numele său a fost șters din lista clericilor Episcopiei Ortodoxe Române în America și ale Bisericii Ortodoxe în America. Sfântul Sinod a luat această decizie cu mare tristețe și se roagă pentru iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu, Alin Ștefan Macarie.

(PEICU), Ieromonah Nicolae, care se afla suspendat, a fost depus permanent din toate funcțiunile sacre ale preoției de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe în America în data de 15 mai 2008 și numele său a fost șters din lista clericilor Episcopiei Ortodoxe Române în America și ale Bisericii Ortodoxe în America. Sfântul Sinod a luat această decizie cu mare tristețe și se roagă pentru iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu, Monahul Nicolae (Peicu).

DRUMETIND CĂTRE EMAUS

Nu a fost gând care îngândură
să nu mă frământa pe scândură.
De la spic și până la moară în scoc,
nu a fost gând să nu mă râvnească în foc.
M’am hrănit cu flăcări și jărăgaie
nu cu iarbă uscată și paie.
Cheamă-i pe Luca și pe Cleopa de pe miriște;
le-o fi și lor foame... și-i atâta liniște
că îl aud pe înger fâlfâind prin sânge.
Ia-mi inima din coșniță și-o frânge!

Dumitru Ichim

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Sfântul mare mucenic Talaleu

20 mai

Sfântul Talaleu s-a născut în Liban din părinți binecredincioși, tatăl său fiind arhiereu. A primit o educație creștină aleasă, apoi un doctor creștin l-a învățat meseria sa. Ca doctor, Talaleu căuta bolnavii, îi aducea la el acasă și îi îngrijea el însuși până se vindecau. Iar toate acestea le făcea fără să ia nici o plată. El îi îngrijea pe toți bolnavii la fel, neținând cont dacă erau creștini sau păgâni. Ba, mai mult: Talaleu, văzând odata un creștin bucurându-se de necazul unui închinător la zei, l-a muștrat spunându-i că nu se cade să te bucuri de necazul altuia, iar dacă este închinător la zei trebuie să te rogi pentru el să poată să-l cunoască pe adevăratul Dumnezeu. Dar Talaleu nu se ocupa numai de vindecarea trupeză a bolnavilor. El îi vindeca și sufletește ajutându-i să cunoască adevărata credință. După un timp, Talaleu a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni.

Un om, mușcat de un șarpe fiind într-o stare gravă, a cerut multor doctori să-l vindece, dar aceștia nu au putut să-l ajute cu nimic. Talaleu i-a spus să creadă în Iisus Hristos. Omul a spus că va crede dacă se va vindeca. Talaleu, s-a rugat, a pus mâinile pe pieptul acelui om, iar acesta imediat s-a vindecat. Altădată a vindecat un doctor care nu mai putea să vorbească, tot așa, cerându-i să creadă în Iisus Hristos. Apoi a vindecat un slăbănog care de mulți ani stătea în pat pentru că își rănisese un picior și nici un doctor nu reușise să-l vindece.

O femeie posedată de demon a venit la Taleleu cerându-i să o vindece, iar Taleleu, rugându-se la Domnul nostru Iisus Hristos și făcând semnul crucii pe fruntea ei, a gonit diavolul dintr-însa. Femeia, fericită că s-a vindecat, a spus unui orb despre minunile lui Taleleu, iar orbul s-a dus și dânsul să ceară tămăduire. Iar Taleleu, cu ajutorul Domnului nostru Iisus Hristos l-a vindecat și pe orb, iar acesta a devenit creștin.

După un timp Talaleu a plecat în Edesa unde a vindecat mulți oameni și i-a adus la creștinism. Fiind pârât că este creștin și aduce oameni la Iisus Hristos, a fost bătut și apoi lăsat să plece. De aici Sfântul Talaleu a plecat în Cilicia unde iarăși a vindecat bolnavi și a adus pe mulți la Iisus Hristos. Și din nou dușmanii creștinismului au făcut plângere împotriva sa, și din nou a fost arestat și dus la chinuire. Și a fost bătut și chinuit, dar el a rămas puternic în credința sa. Atunci cel ce îl judeca a dat ordin să fie pus într-o barcă și să fie lăsat singur, în acea barcă, în mijlocul mării. Și așa s-a făcut. Dar marea s-a potolit și barca a venit din nou la mal aducându-l pe Sfântul Talaleu îmbrăcat într-o haină luminoasă. Judecătorul a încercat să-l momească cu titluri și averi, dar Talaleu a rămas puternic în credința sa. Atunci judecătorul a dat ordin

ca Sfântul să fie aruncat la 4 lei flămânzi, dar lei în loc să-l atace se gudureau la picioarele lui. Văzând că nimic nu se poate face, s-a hotărât pedeapsa cu moartea prin tăierea capului cu sabia. Și așa s-a făcut. Trebuie menționat că martirul și minunile care s-au făcut în timpul acesta au determinat și pe alții să devină creștini și să mărturisească deshis aceasta și să devină și ei, la rândul lor, martiri. Unul dintre aceștia a fost doctorul care l-a învățat pe Talaleu meșteșugul său.

Sfântul mare mucenic Talaleu se sărbătorește pe 20 mai al fiecărui an.

Întrebări pentru părinți:

- Sfântul Talaleu a primit din copilărie o educație creștină aleasă. Facem noi tot ce putem să le dăm copiilor noștri o educație creștină destul de puternică pentru a rezista la toate tentațiile anti-morale și anti-religioase a lumii din ziua de azi? Cunoscm copiii noștri rugăciunile de bază (împărate Ceresc, Prea Sfântă Treime, Tatăl Nostru, Crezul, Miluiește-mă Dumnezeu, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Apărătoare Doamnă)? I-am ajutat pe copiii noștri să învețe elementele de bază ale creștinismului și am citit împreună din Biblie? Trăim noi zi de zi ca o familie creștină, cu rugăciuni înainte și după masă, spunându-ne rugăciunea dimineța și seara, cu post în zilele de post și bucurie în zilele de sărbătoare, spunându-le copiilor ce sărbătoare este, cu mersul la biserică duminica și respectarea acestei zi ca zi a Domnului, zi de odihnă?
- Le-am spus copiilor noștri că nu este de ajuns să spui că ești creștin, dar trebuie să și trăiești ca un creștin? Știați că ultimile studii făcute de psihologi arată că, copiii care cred în Dumnezeu sunt mai fericiți
- Sfântul mucenic Talaleu iubea atât de mult pe oameni încât nu aștepta ca bolnavii să vină la el să-i ceară ajutor ci se ducea el însuși să-i caute pe cei ce aveau nevoie de el. Dar noi, cum procedăm? Nu cumva, când am văzut un cerșetor am trecut pe partea cealaltă a străzii ca să nu-i dăm bani, sau l-am ocolit, sau ne-am făcut că nu-l vedem? Sau, dacă totuși i-am dat un ban, nu cumva după aceea ne-a părut rău că i-am dat sau am murmurat împotriva lui spunând: "e tânăr, de ce nu lucrează?". Ne-am gândit noi că sunt oameni tineri care sunt bolnavi fizic sau mental, ne-am gândit că nimeni nu-ți dă un serviciu dacă nu ai o adresă fixă, dar nimeni nu-ți închiriază dacă nu ai serviciu și aici apare un cerc greu de rupt? Ne-am gândit să-i mulțumim lui Dumnezeu că nu suntem noi în locul acestor cerșetori

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Iunie

Pocăința lui Teofil Economul

Cele relatate mai jos au fost scrise de clericul Evtihian care a fost martorul acestor întâmplări. De asemenea, acestea se află menționate și de Sfântul Simeon Metafrast. Mai ușor, noi găsim aceasta în Viețile Sfinților pe Iunie.

În cetatea Adam din Cilicia trăia un om cinstit, cu frică de Dumnezeu și iubitor de săraci, econom al bisericii, pe nume Teofil. Și era el atât de iubit, încât după moartea episcopului local, credincioșii l-au ales să le fie episcop. Dar el a refuzat. Însuși Mitropolitul l-a chemat la el, cerându-i să accepte a fi episcop, dar el a refuzat din nou. Atunci a fost numit un alt episcop, iar Teofil a rămas în continuare în funcția lui de econom. Totul a mers bine pentru un timp, dar apoi, niște oameni fără caracter au început să-l vorbească de rău pe Teofil în fața episcopului acuzându-l de lucruri rele pe care el nu le făcuse. La început, episcopul nu a luat în seamă vorbele răilor, dar aceștia acuzându-l mereu și mereu și mereu, până la urmă episcopul a dat crezare minciunilor și l-a scos pe Teofil din funcția de econom. La început, lui Teofil nu i-a păsat prea mult pentru că avea mai mult timp liber, dar apoi vorbele celor din jur care încercau să-l pornească la ură pentru nedreptate, apoi gândurile lui care deveneau din ce în ce mai negre și mai rele l-au dus la deznădejde. Și s-a schimbat atât de mult că din omul bun și credincios de dinainte a devenit victimă urii și doririi de mărire, ducându-se la un vrăjitor să ceară “ajutor”. Iar vrăjitorul a spus că îl va prezenta unor “prieteni” cu condiția ca indiferent ce aude sau ce vede să nu-și facă semnul crucii. Teofil a promis aceasta, iar vrăjitorul l-a dus la însuși Satan și slugile lui. Satan i-a promis că-l va ajuta dacă devine robul lui lepădându-se de Domnul nostru Iisus Hristos și de Maica Domnului și-i dă aceasta în scris. Iar Teofil atât de mult decăzuse sufletește, că s-a lepădat și a dat chiar în scris lepădarea sa.

Prin grija lui Dumnezeu, episcopul și-a dat seama că a greșit și l-a chemat pe Teofil la funcția lui de dinainte, dar vrăjitorul l-a mințit pe Teofil că datorită lui s-a făcut aceasta. Dar după un timp vrăjitorul a fost prins cu multe lucruri rele și a fost condamnat la moarte. Și Teofil a început să-și dea seama de greșala mare pe care o făcuse. Și a început a plânge și a posti și a se ruga neștiind ce să mai facă pentru a obține iertare pentru lepădarea sa. Apoi s-a gândit că singura scăpare este Maica Domnului nostru Iisus Hristos și s-a închis în biserica Maicii Domnului unde a stat 40 de zile în post și rugăciune, apoi a văzut-o pe Maica Domnului și a rugat-o să se roage Domnului nostru Iisus Hristos pentru iertarea lui. Maica Domnului i-a cerut să mărturisească credința lui în Domnul nostru Iisus Hristos, credința creștină, apoi a dispărut. După

3 zile, Maica Domnului i s-a arătat din nou, spunându-i că a fost iertat cerându-i să-și păstreze dreapta credință până la moarte, iar el a rugat-o să ia de la Satan contractul pe care-l făcuse. După alte trei zile, Teofil a visat că Maica Domnului i-a adus contractul, iar când s-a trezit contractul era pe pieptul lui. A doua zi Teofil s-a dus la biserică și a mărturisit toate cele întâmplate în fața episcopului și a tuturor credincioșilor apoi episcopul a citit tuturor contractul pe care Teofil îl făcuse cu Satan pentru ca oamenii să se cutremure și să învețe. Teofil a fost iertat și împărțit “Și îndată s-a luminat fața lui Teofil ca soarele.” (Viețile sfinților pe Iunie). Trei zile mai târziu, Teofil a trecut în rândul dreptilor după ce își împărțise toată averea sa săracilor.

Întrebări pentru părinți:

- Dacă cei răi nu l-ar fi vorbit de rău pe Teofil mințind împotriva lui, toate acele lucruri rele nu s-ar fi întâmplat. Oare, noi, la serviciu nu am vorbit pe cineva de rău din gelozie, să ne răzbunăm pe ceva sau pentru simplul motiv că așa vorbește toată lumea? Oare copiii nostri sunt atenți să nu facă mărturie mincinoasă împotriva colegilor lor sau a profesorilor sau a oricărei alte persoane?
- Încercăm noi să ne controlăm gândurile și îi învățăm pe copii să facă aceasta? Un gând rău trebuie recunoscut ca atare și gonit din minte încă de la început, când e abia sămânță, înainte de a crește. Ca un nor mic, pe care dacă îl lași mai vine încă unul și încă unul și încă unul până acopere tot cerul și nu mai vezi lumina. Dacă Teofil nu ar fi dat atenție celor ce îl îndemneau la ură și dacă și-ar fi oprit gândurile rele nu ar fi ajuns la căderea spirituală la care a ajuns. De asemenea, trebuie să ținem minte că oricât de buni am fi, trebuie să fim foarte atenți pentru că, oricând putem cădea. “Vegheați neîncetat”.
- Nu cumva noi sau copiii noștri am umblat pe la vrăjitori? Societatea de azi e foarte ciudată: pe de o parte spune că nu exista vrăji și vrăjitoare, pe de altă parte vezi ziare și chiar ziare românești cu reclame pentru femei care îți ghicesc trecutul, viitorul și multe altele și care “leagă” sau “te dezleagă” de multe lucruri și uneori au obrăznicia că fac asta “cu Dumnezeu”. Reclamele apar în ziare pentru că se dau sume mari ziarului, iar bietul cititor, dacă nu are cine să-i explice, crede tot ce citește. Trebuie să fim atenți să stăm departe de aceste lucruri necurate și să-i învățăm pe copii să se păzească. Mai ales tinerii pot deveni victimele acestor șarlatani și e bine să-i învățăm pe copii să stea departe de astfel

Cont. la pag. 24

Educarea Creștină a Familiei

— Iunie —

Cont. de la pag. 23

de lucruri periculoase, iar dacă, totuși au avut de a face cu vrăjitori, vrăjitoare, ghicitori sau ghicitoare să se spovedească la preot cât de repede posibil.

- Prima condiție care i-a pus-o vrăjitorul lui Teofil a fost să nu-și facă semnul crucii. Oare de ce a făcut aceasta? Pentru că semnul crucii este arma cea mai puternică a creștinilor împotriva celui rău. Dacă ai renunțat la semnul crucii ai rămas fără apărare și atunci poți cădea foarte ușor. Știu copiii noștri să-și facă corect semnul crucii? Se înseamnă ei cu semnul crucii dimineața când se trezesc, seara înainte de culcare, când se așează și când se ridică de la masă, când pleacă de acasă, când încep și când sfârșesc un lucru, când trec prin dreptul unei biserici, când le este frică sau când visează urât?
- Satan i-a cerut lui Teofil să se lepede de Domnul nostru Iisus Hristos și de Sfânta Fecioară Maria. Păi cum să mai fii salvat dacă te lepezi de Salvatorul tău? Și, bineînțeles, Sfânta Fecioară Maria îl deranjează în mod deosebit pe Satan pentru că, dacă prin Eva a intrat păcatul în lume, prin Sfânta Fecioară Maria a venit mântuirea. Iar oamenii cei mai păcătoși care se căiesc de greșelile lor, la Maica Domnului aleargă pentru ca, prin rugăciunile ei să primească iertarea de la Domnul nostru Iisus Hristos. Deci, să ținem minte și să spunem și copiilor noștri: nu există păcătos, cât de mare ar fi el care, dacă îi pare rău cu adevărat de faptele sale și se roagă mult pentru iertare, prin rugăciunile Maicii Domnului, să nu capete iertare. Căci Dumnezeu: “Nu dorește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.”

Maica Preoteasă

Educarea Creștină a Familiei

— Mai —

Cont. de la pag. 22

și să-L rugăm să ne păzească să nu ajungem ca dânzii? Ne-am gândit noi vreodată: eu am casa plină cu mâncare și tot ce-mi trebuie, dar ia să întreb prietenii, poate știu ei vreun sărac pe care aș putea să-l ajut? I-am învățat pe copiii noștri să-și ajute prietenii la făcutul lecțiilor sau, eventual, să le dea ceva din mâncarea lor? Stiu că acesta este un subiect foarte sensibil. În clasele primare e mai ușor, copiii pot împărți mâncarea unii cu alții. Când cresc e mai greu pentru că liceele sunt pline de droguri și dacă cei cu droguri afla că un coleg are bani pentru mâncare, se “împrietenește” cu acel coleg pentru ca în final să-i vândă droguri. Se crează o situație foarte dificilă și pentru copil și pentru părinți. De aceea este de dorit ca părinții să-și încurajeze copiii să le spună tot timpul adevărul, chiar dacă fac o greșală. Dacă copilul vine la părinți

și spune: “mamă și tată, am greșit, prietenul meu x mi-a dat droguri și le-am luat și acum îi datorez bani și mi-a spus că dacă nu-i dau banii sau dacă spun la cineva mă omoară și nu știu cum să scap”, atunci părinții, deși se întristează, întâi trebuie să aprecieze sinceritatea copilului. După ce, fără țipete, părinții discută cu copiii despre pericolul drogurilor, părinții au datoria să-și salveze copilul. Dar dacă copilul nu are curajul să vorbească cu părinții atunci nu îi rămâne decât să fure sau să devină el însuși vânzător de droguri pentru a-și plăti datoriile. Sau, în cazul cel mai grav poate fi bătut îngrozitor sau poate fi chiar ucis.

Sfântul Talaleu l-a muștrat pe creștinul care se bucurase de nefericirea idolatrului. Oare ne bucurăm noi de lucrurile rele care se întâmplă prietenilor și mai ales dușmanilor noștri? I-am învățat pe copiii noștri să nu se bucure de răul altuia, chiar dacă acei alții sunt dușmanii lor? Dar oare nu știm că, creștinii nu trebuie să aibe dușmani?

Maica Preoteasă

Recenzie *Cont. de la pag. 19*

monahal românesc din care provine autorul, volumul de față al PS Episcop Irineu reprezintă un îndrumător practic pentru creșterea spirituală și progresul spiritual al vieții preoților și credincioșilor, fapt pentru care îi recomandăm lectura. Suntem siguri că acest debut în literatura teologică românească din America va constitui un imbold pentru acest ierarh tânăr și dinamic pentru noi și valoroase publicații, spre slava lui Dumnezeu și propășirea Bisericii Ortodoxe Române din Lumea Nouă.

Montreal, 29 Iunie 2007

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices